

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea alin.(1) al art.8 și alin.(1) al art.9 din Anexa nr.I Familia ocupațională de funcții bugetare ”învățământ”, Capitolul III: Culte, SECȚIUNEA 3: Sprijinul statului pentru salarizarea personalului neclerical al cultelor recunoscute din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea alin.(1) al art.8 și alin.(1) al art.9 din Anexa nr.I Familia ocupațională de funcții bugetare ”învățământ”, Capitolul III: Culte, SECȚIUNEA 3: Sprijinul statului pentru salarizarea personalului neclerical al cultelor recunoscute din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (b51/10.02.2022), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/788/15.02.2022 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D151/15.02.2022,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, republicat,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Anexei nr.I la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul reglementării pentru personalul neclerical angajat în unitățile de cult din țară, a unui sprijin sub formă de contribuții, *„echivalent cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul respectiv”*, acordat de la bugetul de stat și de la bugetele locale, care va

asigura completarea drepturilor salariale neacoperite din fondurile proprii ale unităților de cult centrale și locale respective.

În raport de conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Semnalăm faptul că Secretarul General al Senatului a transmis spre avizare Consiliului Legislativ, cu adresele nr.XXXV/766/16.02.2021, nr.XXXV/2983/3.06.2021 și XXXV/484/4.10.2021, propunerile legislative nr.b27 din 12.02.2021 b223 din 26.05.2021 și b438/29.09.2021, care cuprind intervenții asupra Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru care au fost emise avizele favorabile cu observații și propuneri nr.112 din 11.03.2021, nr.515 din 30.06.2021 și nr.890/28.10.2021.

De asemenea, cu adresele nr.XXXV/1942/7.04.2021, nr.XXXV/2812/25.05.2021 și nr.XXXV/3064/7.06.2021, au fost transmise propunerile legislative nr.b110 din 29.03.2021, b207 din 18.05.2021 și nr.b242 din 3.06.2021, cuprinzând intervenții asupra aceluiași act normativ de bază, pentru care au fost emise avizele negative nr.273 din 5.05.2021, nr.459 din 23.06.2021 și nr.530 din 5.07.2021.

Precizăm că, potrivit informațiilor publicate pe site-ul Senatului, toate propunerile menționate anterior, sunt transmise la Camera Deputaților, spre dezbateri.

În plus, noi intervenții legislative asupra Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice fac obiectul propunerilor legislative b27/3.02.2022 și b57/15.02.2022, transmise de Secretarul General al Senatului spre avizare Consiliului Legislativ, cu adresele nr.XXXV/647/8.02.2022 și nr.XXXV/969/21.02.2022, aflate în prezent în curs de avizare.

Prin urmare, pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, sugerăm dezbateri concomitentă a acestor propuneri legislative în camera decizională, în vederea adoptării unui singur act normativ.

4. Întrucât prezenta propunere legislativă nu are, în măsura adoptării în forma propusă, implicații asupra execuției curente a

bugetului de stat, apreciem că nu este necesară solicitarea unei informări din partea Guvernului, conform art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată.

Totodată, sunt incidente prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art.21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată.

În acest context precizăm că, în considerentele Deciziei nr.331/2019, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

5. Menționăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind cuprinse referiri la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung (pe 5 ani) și nici la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

Potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682/2012, *„dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]”*.

6. Pentru respectarea dispozițiilor art.41 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **titlul** se va reda sub forma:

„Lege pentru modificarea Anexei nr.I la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice”.

7. La **art.I**, potrivit uzanțelor normative, **partea introductivă** va avea următoarea redactare:

„Art.I.– La anexa nr.I la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, litera E din capitolul III, se modifică după cum urmează:”

Având în vedere faptul că intervențiile cuprinse în prezenta propunere sunt doar de natura modificării, operațiune deja precizată în **partea introductivă**, în continuare, **părțile dispozitive** vor fi redactate potrivit următorului model:

„La articolul ... alineatul (...) va avea următorul cuprins:”.

8. La pct.1 al art.I, referitor la textul preconizat pentru **alin.(1) al art.8** din anexa nr.I la Legea-cadru nr.153/2017, semnalăm încălcarea prevederilor **art.6 alin.(1)**, deoarece nu se instituie reguli necesare, suficiente și posibile apte să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, iar soluțiile pe care le cuprinde nu sunt temeinic fundamentate și nici corelate cu alte acte normative conexe.

Astfel, lipsa de claritate și predictibilitate a normei este determinată de utilizarea sintagmei „primesc de la bugetul de stat și de la bugetele locale un sprijin sub formă de contribuții, **echivalent cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul respectiv**”, întrucât din formularea actuală nu se înțelege dacă este vizată acordarea sprijinului pentru fiecare entitate în parte sau pentru fiecare salariat și nici periodicitatea acordării acestuia.

Cu privire la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională, în **Decizia nr.26/2016** a statuat că **„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”**, orice act normativ trebuind **„să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat”** și că **„respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”**.

De asemenea, precizăm că, potrivit art.164 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător programului normal de muncă, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, după consultarea sindicatelor și a patronatelor”**, cuantumul acestuia însă putând fi modificat în cursul unui an bugetar.

Prin urmare, este necesară revederea și reformularea normei.

9. La pct.2 al art.I, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate a soluției normative preconizate pentru art.9 alin.(1) lit.a) pct.(i) teza a II-a din anexa nr.I la Legea-cadru nr.153/2017, întrucât prin legea anuală a bugetului de stat sunt stabilite atât numărul de contribuții cât și valoarea totală a acestora.

Întrucât prin formularea „*nu poate fi mai mic decât cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul respectiv*” este stabilit un plafon minim al contribuției lunare, dar nu se înțelege dacă este vizată valoarea contribuției lunare pentru fiecare entitate în parte sau pentru fiecare salariat, ori dacă numărul total de contribuții este lunar sau anual, este necesară reformularea și clarificarea textului, în sensul detalierii referinței la respectivul plafon.

În plus, având în vedere prevederile art.35¹ din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la termenele de întocmire, transmitere spre adoptare proiectelor de legi bugetare, termenul de adoptare a legilor bugetare, dar și momentul de la care intră în vigoare legile de rectificare bugetară, este de analizat dacă, raportat la dispozițiile art.164 din Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, poate fi aplicabilă norma preconizată, respectiv „*Cuantumul contribuției lunare se stabilește prin legile bugetare anuale sau prin legile de rectificare a bugetului de stat și nu poate fi mai mic decât cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul respectiv*”.

Observația este valabilă și pentru textul **art.9 alin.(1) lit.b) pct.(i) teza a II-a de la pct.2 al art.I.**

---

¹ „(1) Ministerul Finanțelor Publice, pe baza proiectelor de buget ale ordonatorilor principali de credite și a bugetului propriu, întocmește proiectele legilor bugetare și proiectele bugetelor, pe care le depune la Guvern pentru prima lectură, până la data de 30 septembrie a fiecărui an.

(2) Proiectul legii bugetului de stat este însoțit de un raport privind situația macroeconomică pentru anul bugetar pentru care se elaborează proiectul de buget și proiecția acesteia în următorii 3 ani. Acest raport va cuprinde un rezumat al politicilor macroeconomice în contextul cărora au fost elaborate proiectele de buget, precum și strategia Guvernului în domeniul investițiilor publice.

(3) Raportul și proiectele legilor bugetare anuale vor exprima politica fiscal-bugetară a Guvernului, precum și alte informații relevante în domeniu.

(3¹) Ministerul Finanțelor Publice, pe baza prognozelor de toamnă ale Comisiei Naționale de Prognoză, definitivează proiectele de buget ale ordonatorilor principali de credite și al bugetului propriu și proiectele legilor bugetare anuale, pe care le depune la Guvern, până la data de 1 noiembrie a fiecărui an.

(4) După însușirea de către Guvern a proiectelor legilor bugetare și de buget, prevăzute la alin.(3¹), acesta le supune spre adoptare Parlamentului, cel mai târziu până la data de 15 noiembrie a fiecărui an.

Transmiterea proiectului de buget la Guvern și Parlament în anii în care se organizează alegeri generale parlamentare în ultimele 3 luni ale anului.”.

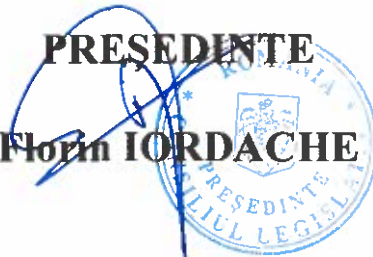
10. Referitor la **art.II**, semnalăm că, în cazul în care legea în care se va concretiza prezenta propunere nu va intra în vigoare până la data de 1 ianuarie 2023, norma propusă va avea un caracter retroactiv, încălcându-se astfel **principiul neretroactivității legii**. În consecință, va fi necesară prevederea unui termen de intrare în vigoare ulterior finalizării procedurii legislative.

În plus, pentru respectarea uzanțelor normative, propunem înlocuirea sintagmei „începând cu data de ...” cu sintagma „la data de ...”.

11. Având în vedere numeroasele intervenții legislative aduse actului normativ de bază după intrarea acestuia în vigoare, în conformitate cu prevederile art.70 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare”*, sugerăm completarea prezentei legi cu un articol care să prevadă republicarea Legii-cadru nr.153/2017, numerotat ca **art.III** și cu următoarea formulare:

„Art.III.- Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.”

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr.242/14.03.2022